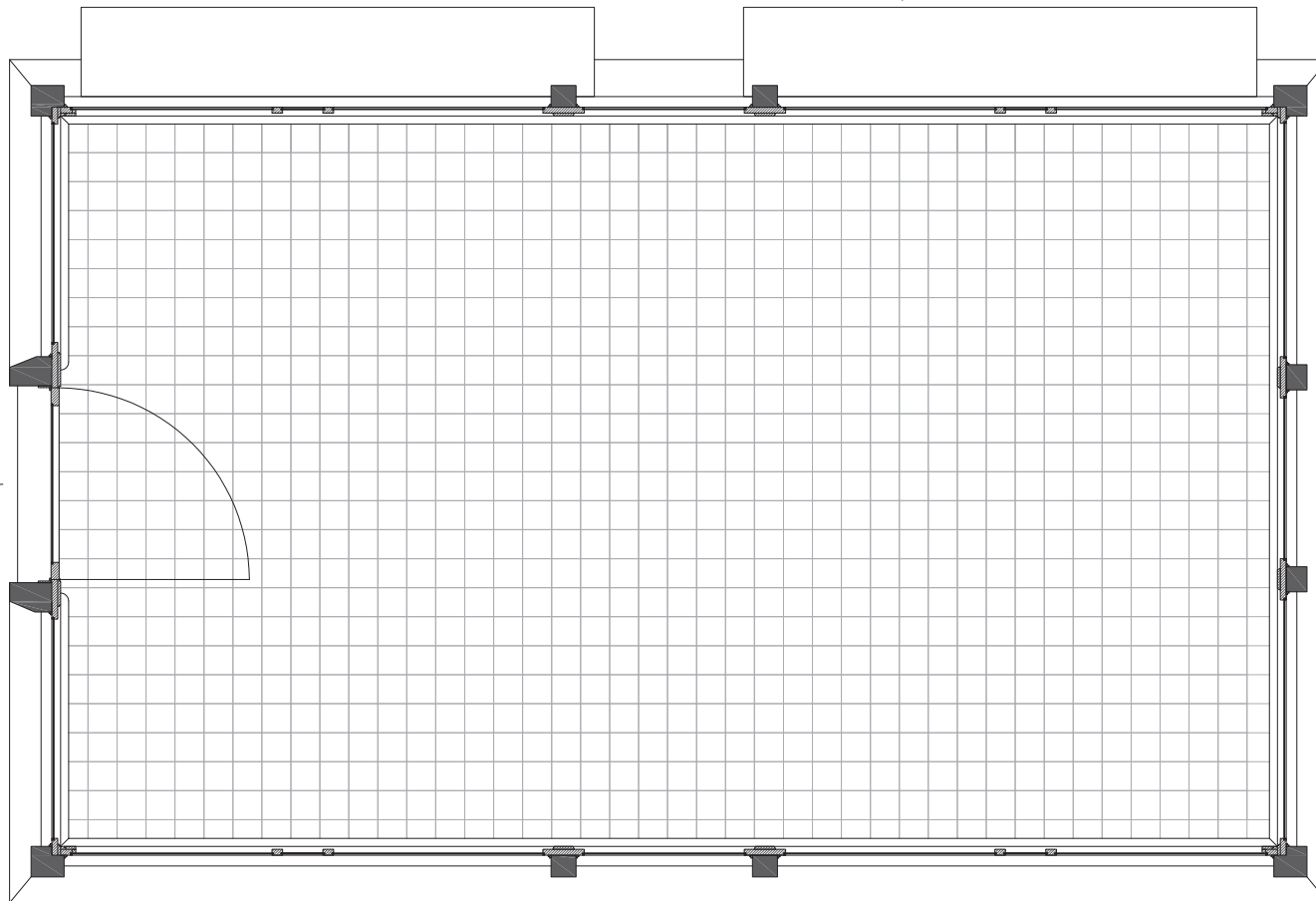

2 - review kiosk 12 / Sophie Nys

KIOSK

Plannen van "Kiosk" op schaal 1:20. Gelegen op de Bijlokesite, aan de zijde van de Godshuizenlaan, 51° 02' 42,13" N 3° 42' 52,48" O
 Opgemeten en opgetekend november 2009 in opdracht van Sophie Nys door Karel Bruylant and Adriaan Verhoijen

BB

GRONDPLAN

3 – review kiosk 12 / Sophie Nys

All that is solid melts into the air.

Karl Marx

Omdat ze het belangrijk vindt dat een context zichzelf kan blijven, begint Sophie Nys vaak op rigoureuze wijze vanuit die context te werken, als ze een tentoonstelling of een ander project mag maken. Mede daardoor heeft haar kunst doorgaans minder materiële weerstand dan hetgeen waardoor ze zich laat inspireren. Haar kunst heeft de afgelopen jaren onder meer de volgende vormen gehad: film, dia's, posters, ballonnen met gas erin, een grote letter B, dansen, het roken van een sigaret terwijl haar hoofd op een beat op en neer gaat, de constructie van een tijdelijke toegang tot de manentoiletten in een museum...¹ Eenmaal ze wist dat ze in het Kiosk-paviljoen van het KASK tentoon mocht stellen, kreeg

ze ook te horen dat ze weleens de laatste kon zijn, aangezien het paviljoen binnenkort zou worden gesloopt. Door de hele geschiedenis van Kiosk onder de grond te steken, werkte Nys ook ditmaal vanuit de context die ze aangeboden kreeg, en liet ze zich liet inspireren door de *Crypt of Civilization* in de Oglethorpe University in Atlanta, Georgia: achter een inox stalen deur die hermetisch is gesloten en pas in het jaar 8113 weer open mag, bevindt zich een verzameling artefacten uit 1940, het jaar waarin de ruimte werd afgesloten. In de vorige *Preview* was er te lezen wat er allemaal in de *Crypt of Civilization* ligt. Nys deed in Gent uiteindelijk iets soortgelijks. Ze bestelde een metalen *time capsule* in de VS, stak de geschiedenis van Kiosk als tentoonstellingsplek erin, en liet hem onder de grond stoppen. In de *Time Capsule Kiosk* zit er een facsimile van het

4 – review kiosk 12 / Sophie Nys

KIOSK

Plannen van "Kiosk" op schaal 1:20. Gelegen op de Bijkookeste, aan de zijde van de Godshuizenlaan. 51° 02' 42.13" N 3° 42' 52.48" O
Opgemeten en opgesteld november 2009 In opdracht van Sophie Nys door Karel Bruyland en Adriaan Verhulst

SNEDE AA

5 – review kiosk 12 / Sophie Nys

analoge tentoonstellingsarchief 2006-2008, 1 Kodak Gold Professional dvd-r met het digitale bestand, 1 postkaart, 11 tentoonstellingsbrochures, 3 flyers en een architecturaal plan van het Kiosk-paviljoen op schaal 1:20.

Op de geluidsband op *Die Hütte*, een film die Sophie Nys in 2007 maakte, leest een mannenstem een stuk uit Thomas Bernhards *Alte Meister* (1985) voor: Heidegger is de ultieme kitschfilosoof, wiens vrouw niet anders doet dan wintersokken voor hem breien. De ergernis van de verteller over Heidegger is hoogst amusant. Zijn betoog heeft maar één zwakke plek, en dat zijn de beelden die Nys ons toont. De verteller windt zich op, maar de hut die Heidegger in 1922 voor zichzelf liet bouwen en waar de film aan gewijd is, trekt er zich weinig van aan. Die blijft gewoon staan. Wanneer de hut in beeld

komt, samen met het landschap dat er omheen ligt – in de hut zelf kunnen we niet, want dat mag niet van de erfgenamen van Heidegger – treedt er snel een aangename gelatenheid of onbeslistheid in. Zoals Bernhard hem met venijn karakteriseert, kunnen we niet anders concluderen als ware Heidegger inderdaad een kitschfilosoof, maar zijn hut en het landschap ogen mooi en ongerept. Nys rondt die onbeslistheid in de laatste minuten van de film magistraal af. Wanneer de hut in de winter is aanbeland, zwenkt de camera net wat verder weg in het landschap dat er rond ligt, en er komt een skipiste in beeld. Geen afdaling in een wild berglandschap, maar figuurtjes die ergens in de verte rustig naar beneden skieën, terwijl er andere zich aan een lift naar boven laten trekken, op wat naar verluidt de eerste skipiste in Duitsland was. Iets

6 – review kiosk 12 / Sophie Nys

KIOSK

Plannen van "kiosk" op schaal 1:20.
Gelegen op de Bijkakelste van het KASK, aan de zijde van de Godshulzenlaan.
Opgeleverd en opgeteekend november 2008 in opdracht van Sophie Nys door Hans Bruiland en Adriaan Verduynen

NOORDGEVEL

7 – review kiosk 12 / Sophie Nys

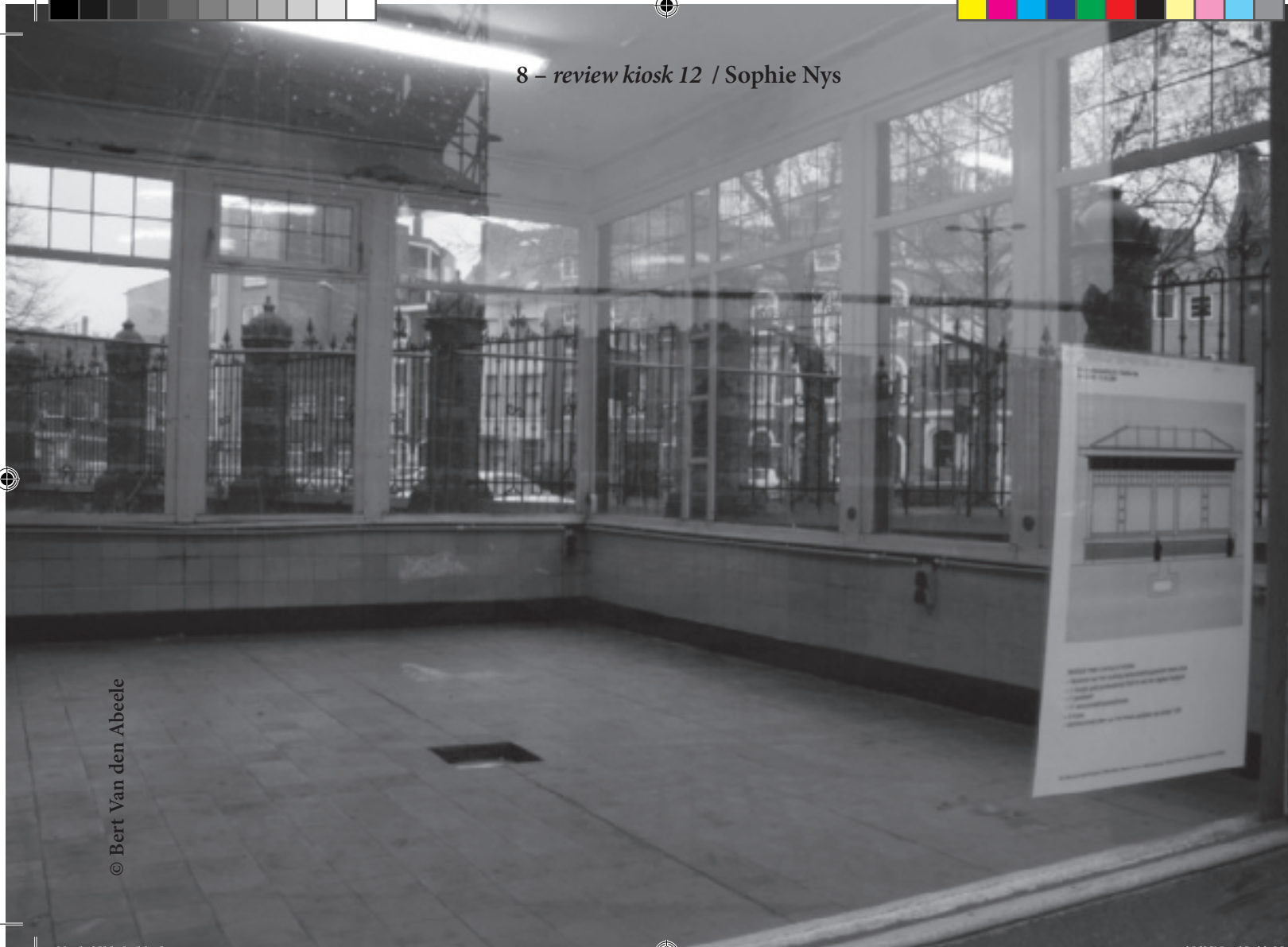
KIOSK Plannen van "Kiosk" op schaal 1:20. Gelegen op de Bijlokesite, aan de zijde van de Godshuizenlaan. 51° 02' 42,13" N 3° 42' 52,48" O
Opgetrokken en opgetekend november 2008 in opdracht van Sophie Nys door Karol Bruyland en Adriaan Verduynen

OOSTGEVEL

8 – review kiosk 12 / Sophie Nys

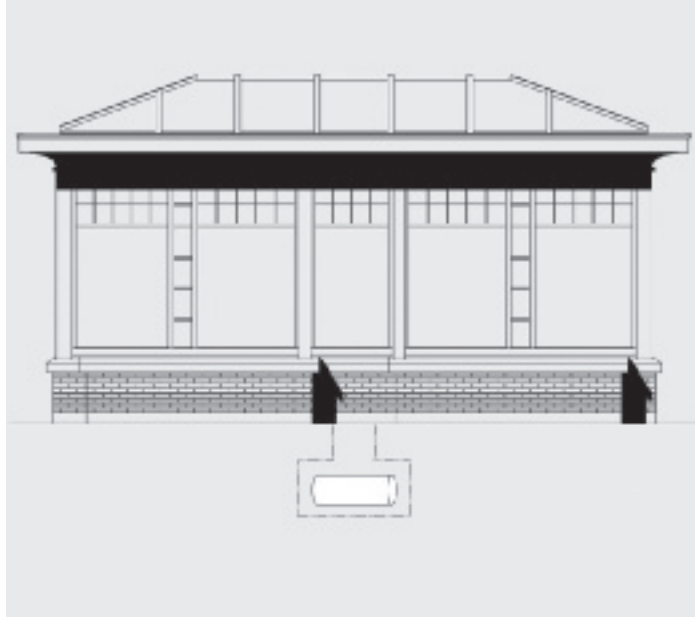
© Bert Van den Abeele

9 – review kiosk 12 / Sophie Nys

Kiosk tentoonstelling 12 / Sophie Nys
03.12.2008 - 11.01.2009

© Bert Van den Abeele

INHOUD TIME CAPSULE KIOSK

- facsimile van het analoge tentoonstellingsarchief 2006-2008
- 1 Kodak gold professional DVD-R met het digitaal bestand
- 1 postkaart
- 11 tentoonstellingsbrochures
- 3 flyers
- architecturaal plan van het Kiosk paviljoen op schaal 1:20

10 – review kiosk 12 / Sophie Nys

KIOSK

Plannen van "Kiosk" op schaal 1:20, Gelegen op de Bijlokesite, aan de zijde van de
Godshuizenlaan, 51° 02' 42,13" N 3° 42' 52,46" O
Opgezet en opgetekend november 2009 in opdracht van Sophie Nys door Karel Brijndand en Adriaan Verhoeven

ZUIDGEVEL

11 – review kiosk 12 / Sophie Nys

KIOSK

Plannen van "kiosk" op schaal 1:20, Gelegen op de Bijkokesite, aan de zijde van de
Godshuizenlaan. 51° 02' 42.13" N 3° 42' 52.48" O
Opgezet en opgetekend november 2009 in opdracht van Sophie Nys door Karel Breyland en Adriaan Verrijcken

WESTGEVEL

12 – review kiosk 12 / Sophie Nys

eerder in de film al is de verteller opgehouden, en is er een lied van Schubert ingezet, dat tot het einde van de film te horen is. Hoezeer de verteller zich ook heeft opgejaagd, de hut is blijven staan, Schubert is ook mooi, en men skiet schijnbaar gelaten verder.

In 2005 maakte Sophie Nys haar eerste film. *Lénine en pensant* ging over het grootste gesculpteerde hoofd van Lenin. Dat hoofd bevindt zich in Siberië, in de buurt van het langste meer ter wereld. Terwijl het in beeld komt, citeert een voice-over Lenins vooruitstrevende ideeën over de positie van de vrouw in de maatschappij, middels citaten uit conversaties tussen Lenin en Clara Zetkin over de rol van vrouwen in de Sovjet-Unie. Door tegelijk zijn ideeën over de emancipatie van de vrouw te laten horen, brengt Nys Lenins hoofd tot leven, zij het in een andere we-

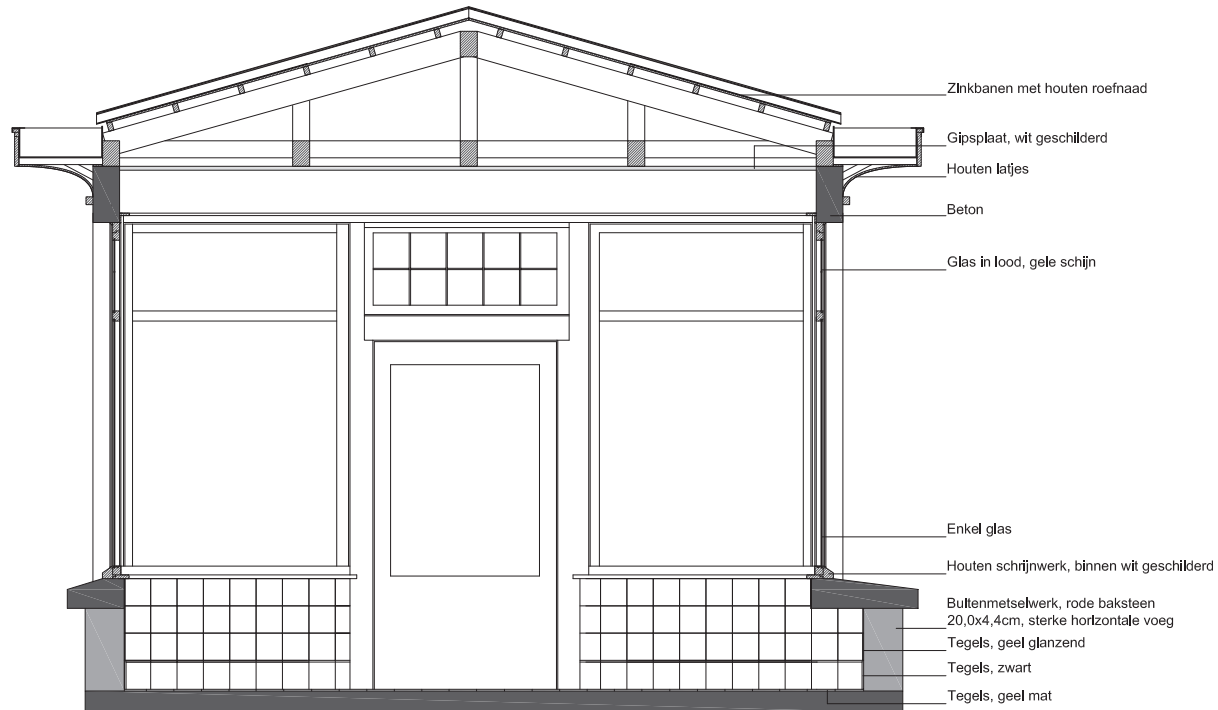
reld dan de mensen die om hem heen over een plein wandelen, zo lijkt het, want die wandelen ongestoord verder, op weg naar hun werk, of ergens anders naartoe.

Tijdens een reis in Japan raakte Nys gefascineerd door gigantische betonnen netstructuren die in Japan tegen bergflanken worden opgetrokken, en die bedoeld zijn om landverschuivingen tegen te gaan. Ze wil er een film over maken. Net zoals Lenins hoofd en Heideggers hut gaat het ook hier over iets groots, de suggestie van een al dan niet in te nemen geweld inclusief. Lenin leidde een revolutie en het hoofd dat Nys van hem filmde, staat in een streek waar die revolutie haar tegenstanders in kampen wegstak, Heidegger distantieerde zich niet van het nationaal-socialisme, en de betonnen structuren die in Japan tegen bergflanken aan zijn gebouwd, suggereren natuur-

13 – review kiosk 12 / Sophie Nys

KIOSK

Plannen van "Kiosk" op schaal 1:20. Gelegen op de Bijkostesite, aan de zijde van de Godshuizenlaan, 51° 02' 42,13" N 3° 42' 52,48" O
Opgemeten en opgetekend november 2009 in opdracht van Sophie Nys door Karel Broylant en Adrian Verhoijen

SNEDE BB

14 – review kiosk 12 / Sophie Nys

geweld, en op zichzelf bekeken zien ze er ook gewelddadig uit: de dimensies ervan zijn gigantisch, en de constructie ervan moet dus ontzettend veel energie hebben gekost. Opvallend is echter telkens dat Sophie Nys die grootsheid van dat hoofd, het tijdloze karakter van die hut en dat landschap, en het geweld van natuur en beton in Japan welhaast stoïcijns, en ook enigszins ironisch, benadert. Bij Heideggers hut skieën de mensen onvermoed verder, op het plein in Siberië gaat iedereen zijn eigen weg, en in Japan gaat de natuur haar eigen gang.

We wandelen over pleinen heen waar Lenins hoofd, of dat van een ander, nog staat, en we skieën zig-zag de berg af tegen wiens flank er een oude hut staat aangeschurkt (en eens we de berg af zijn, nemen we de lift terug naar boven). En ten slotte, we begraven de cultuur die

we tijdloos wanen: we stoppen ze achter een dikke metalen deur, of in een metalen koker. Begraven we ze omdat we het niet allemaal bovengronds willen houden, aangezien we zelf nog verder willen leven? Ten opzichte van grote historische figuren en een hut die er, als het aan Heidegger lag, eeuwen zal blijven staan, zijn we allemaal buitenstaanders. We herkennen tegelijk het feit dat we toeschouwers van de geschiedenis zijn, en dat we er net daarom niet aan hoeven te zijn overgeleverd. In Gent zal iedereen ook zijn eigen gang kunnen blijven gaan.² De geschiedenis van Kiosk zit onder de grond, de werken kunnen voortgaan. – Lars Kwakkenbos

15 – review kiosk 12 / Sophie Nys

Notes

1

Een ruimte waar wie naar het toilet moet, ook doorheen wandelt? Nys bouwt een tijdelijke en goedkope passage naar de mannentoiletten (Museum Dhondt-Dhaenens, 2007). Een tentoonstelling over Italië vs België? Nys kleurt de TL-verlichting van CC Strombeek in de kleuren van de Italiaanse vlag ('Looking for the Border', bkSM, 2007). Een Europalia-tentoonstelling

waar je als jonge Belgische kunstenaar zonder fatsoenlijk te worden betaald, als uithangbord voor een cultureel Europa fungeert (Agorafolly, Brussel, 2007)? Nys zet de B van België in het groot op de wand van het sanitair blok van de tentoonstellingsplek. In Helvetica, en die letter komt uit Zwitserland, een land dat niet bij de Europese Unie hoort.

2

Het project voor Kiosk suggereert tegelijk ook een paar vragen over het wezen van kunst zelf, meer bepaald de idee dat kunst ook tijdelijk kan zijn, en dus geen materiële restanten hoeft na te laten op de plek waar er wordt tentoongesteld. Elke Kiosk-tentoonstelling was opgevat als een tijdelijk gegeven. Door een time capsule onder de grond te stoppen, doet Nys ook iets tijdelijks:

terwijl hij voor de duur van de tentoonstelling nog zichtbaar was, verdwijnt de koker nu volledig onder de grond. Anderzijds countert het bestaan van zo'n time capsule het idee van een tijdelijke ingreep natuurlijk ook radicaal: de koker is bedoeld om heel lang onder de grond te blijven zitten.

